

คณะผู้จัดทำ ตรีศยา จันปัญญา, ขวัญจิรา เหลาแหว, ทรงศักดิ์ อันสุข
ที่ปรึกษา นายชาคริษฐ์ เลิศเดชจิรานนท์, นางอุไร สีตะวัน
ที่ปรึกษาพิเศษ ผศ.ดร.หรรษกร วรธนะสาร
โรงเรียนรัตนารายณ์วิทยา จังหวัดสกลนคร

เนินชะลอความเร็วรักษัรรถ

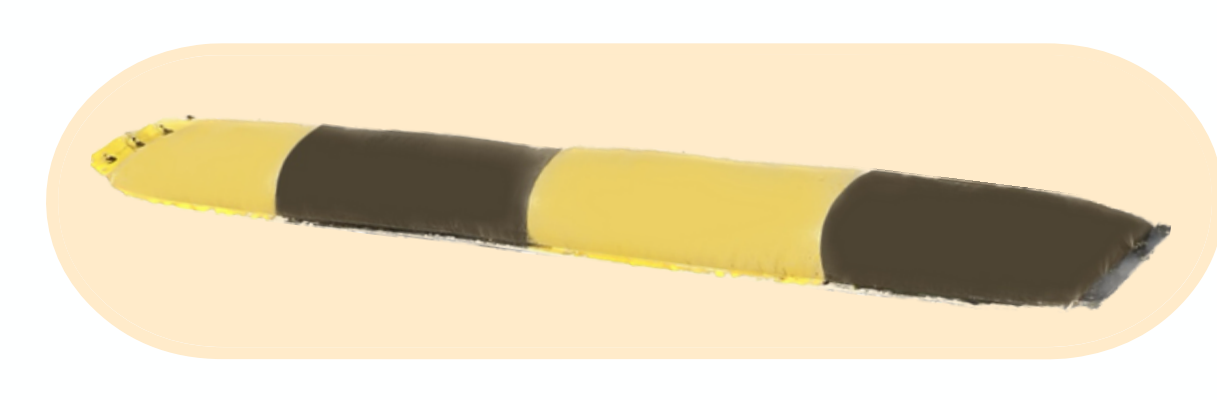
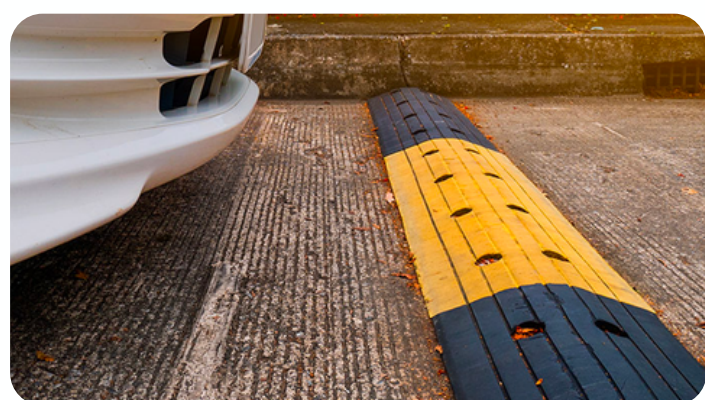
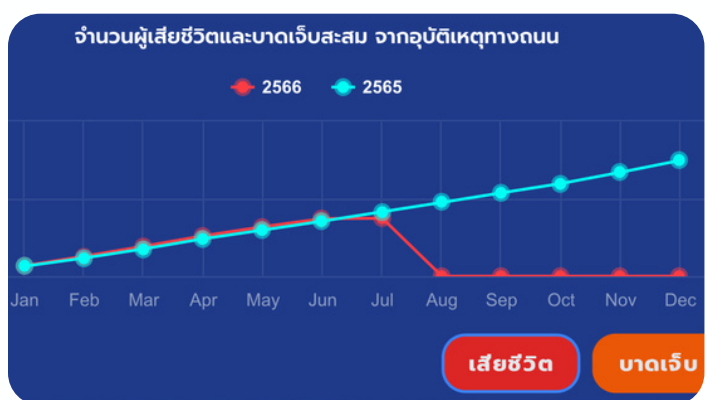
The Speed Bump supports Cars

บทคัดย่อ

โครงการวิทยาศาสตร์ เรื่อง เนินชะลอความเร็วรักษัรรถ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างเนินชะลอความเร็วรักษัรรถ 2. เพื่อศึกษาระยะการยุบตัวของเนินชะลอความเร็วรักษัรรถต่อความเร็วรถที่ต่างกันในการขับผ่าน 3. เพื่อเปรียบเทียบแรงดลที่เกิดขึ้นขณะขับรถผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถและเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไป ซึ่งต้องการสร้างเนินชะลอความเร็วรักษัรรถ ให้กับกลุ่มผู้ใช้งานในโรงเรียนรัตนารายณ์วิทยา จังหวัดสกลนคร ใช้แทนเนินชะลอความเร็วที่มีในโรงเรียน เพราะส่งผลเสียต่อช่วงล่างของรถ ขอบเขตในการศึกษา ได้ศึกษาและออกแบบการสร้างเนินชะลอความเร็วรักษัรรถ โดยพัฒนาเป็นเนินชะลอความเร็วรักษัรรถต้นแบบ ทำการทดลองเก็บข้อมูล และนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงชิ้นงานให้มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาพบว่า 1. การยุบตัวของเนินชะลอความเร็วรักษัรรถเมื่อขับผ่านด้วยอัตราเร็ว 20–50 km/h ระยะการยุบตัวจะลดลงเมื่ออัตราเร็วเพิ่มขึ้น 2. ค่าเฉลี่ยแรงดลเมื่อขับผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถจะมีค่าน้อยกว่าเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไป แต่เนินชะลอความเร็วทั้ง 2 แบบ มีแนวโน้มของแรงดลที่เพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มความเร็ว

ที่มาและความสำคัญ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างเนินชะลอความเร็วรักษัรรถ
2. เพื่อศึกษาระยะการยุบตัวของเนินชะลอความเร็วรถที่ต่างกันในการขับผ่าน
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงดลที่เกิดขึ้นขณะขับรถผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถและเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไป

ขอบเขตการศึกษา

1. รถที่ใช้ในการทดลอง คือ รถจักรยานยนต์ รุ่น Wave 110
2. สถานที่ในการทดลอง คือ โรงเรียนรัตนารายณ์วิทยา จังหวัดสกลนคร

ตัวแปรในการศึกษา

1. การศึกษาระยะการยุบตัวของเนินชะลอความเร็วรักษัรรถต่อความเร็วรถที่ต่างกันในการขับผ่านในการทดลอง
ตัวแปรต้น : ความเร็วของรถจักรยานยนต์
ตัวแปรตาม : ระยะยุบตัว
ตัวแปรควบคุม : รถจักรยานยนต์ สถานที่ในการทดลอง อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ช่วงเวลาในการทดลอง
2. เปรียบเทียบแรงดลที่เกิดขึ้นขณะขับรถผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถและเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไป
ตัวแปรต้น : ความเร็วของรถจักรยานยนต์
ตัวแปรตาม : แรงดล
ตัวแปรควบคุม : รถจักรยานยนต์ สถานที่ในการทดลอง อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ช่วงเวลาในการทดลอง

วิธีการทดลอง

โดยแบ่งขั้นตอนในการทดลองออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อสร้างเนินชะลอความเร็วรักษัรรถ

1. ตัดสายผ้าสังน้ำขนาดความยาว 120 cm และความกว้าง 50 cm
2. วัดขนาดด้านกว้างเข้ามาด้านละ 10 cm ทั้งสองด้านแล้วติดประกับสายผ้าสังน้ำไว้ด้านหนึ่ง
3. ใส่ของไหลนอนนิวโทเนียนลงในอัตราส่วนประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของความยาว แล้วปิดสายผ้าสังน้ำประกบกันให้สนิท

ตอนที่ 2 ศึกษาการยุบตัวของเนินชะลอความเร็วรักษัรรถต่อความเร็วรถที่ต่างกันในการขับผ่าน

1. วัดความสูงของเนินชะลอความเร็วรักษัรรถระดับอ้างอิง
2. ทดลองขับรถจักรยานยนต์ผ่านเนินชะลอความเร็วด้วยความเร็ว 20 km/h จากนั้นวัดระยะการยุบตัวของเนินชะลอความเร็ว แล้วทำซ้ำ 3 ครั้ง เพื่อหาค่าเฉลี่ยของระยะการยุบตัว
3. ทำข้อที่ 2 ซ้ำ โดยเปลี่ยนความเร็วเป็น 30, 40, และ 50 km/h ตามลำดับ แล้วบันทึกผล

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงดลที่เกิดขึ้นขณะขับรถผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถและเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไป

1. ทดลองขับรถจักรยานยนต์ผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถและเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไปด้วยความเร็ว 20 km/h จากนั้นวัดความเร่งและจับเวลาเพื่อคำนวณหาแรงดลที่เกิดขึ้น ทำซ้ำ 3 ครั้ง เพื่อหาค่าเฉลี่ยแรงดล
2. ทดลองซ้ำตามข้อที่ 1 โดยเปลี่ยนความเร็วเป็น 30, 40, และ 50 km/h ตามลำดับ บันทึกผลในตาราง

ผลการทดลอง

ตอนที่ 1 เพื่อสร้างเนินชะลอความเร็วรักษัรรถ

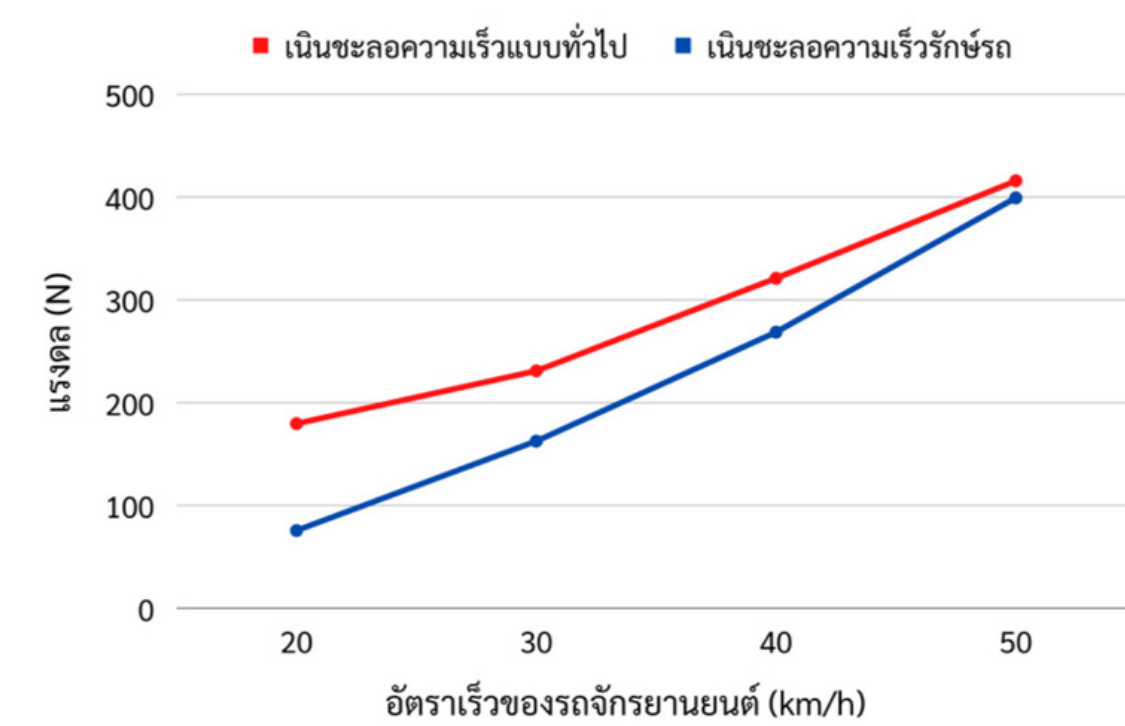
ผลการทดลอง

ตอนที่ 2 ศึกษาการยุบตัวของเนินชะลอความเร็วรักษัรรถต่อความเร็วรถที่ต่างกันในการขับผ่าน

ตารางที่ 1 แสดงระยะการยุบตัวของเนินชะลอความเร็วรักษัรรถต่อความเร็วรถที่ต่างกันในการขับผ่าน

ความเร็วของรถจักรยานยนต์ (km/h)	ระยะการยุบตัว (cm)			ระยะการยุบตัวเฉลี่ย(cm)
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	
20	3.47	3.61	3.57	3.55
30	3.01	3.09	3.11	3.07
40	2.69	2.61	2.50	2.60
50	2.01	1.94	1.90	1.95

ตอนที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบแรงดลที่เกิดขึ้นขณะขับรถผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถและเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไป

กราฟที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบแรงดลที่เกิดขึ้นระหว่างเนินชะลอความเร็วรักษัรรถและเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไป

อภิปรายผลการทดลอง

จากการทดลองขับผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถและเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไปในความเร็วตั้งแต่ 20-50 km/h พบว่า ค่าเฉลี่ยแรงดลเมื่อขับผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถจะมีค่าน้อยกว่าเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไปแต่เนินชะลอความเร็วทั้ง 2 แบบ มีแนวโน้มของแรงดลที่เพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มความเร็ว ดังกราฟที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สามารถ มูลอามาตย์ (2541)** ที่กล่าวว่า ของไหลนอนนิวโทเนียนมีคุณสมบัติพิเศษคือ มีค่าความหนืดเป็นค่าไม่คงที่และไม่เป็นไปตามกฎของนิวตันการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับระยะเวลาหรือความเร็วในการเลื่อน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พิสน สีละหุต (2562)** ที่กล่าวว่า ของไหลสามารถถ่ายเทเปลี่ยนที่ได้ง่ายเมื่อมีแรงกดที่ช้า แต่ถ้ามีแรงกดที่เร็วเกินไปของไหลจะไม่ถ่ายเทและมีแรงต้านกลับไปที่แรงกดซึ่งหมายความว่าถ้าขับรถช้าแล้วขับผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถเนินจะสามารถยุบตัวลง แล้วให้รถผ่านไปได้อย่างราบเรียบ แต่ถ้ามาด้วยความเร็วเนินจะไม่ยุบตัวรถจึงกระโดดไปตามความสูงของเนินชะลอความเร็ว ซึ่งเนินชะลอความเร็วรักษัรรถส่งผลเสียต่อระบบช่วงล่างของรถน้อยกว่าเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไปแต่มีประสิทธิภาพการใช้งานตามมาตรการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนใกล้เคียงกับเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไปโดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กมล แก้วพัต และคณะ (2558)** ที่กล่าวว่า การใช้เนินชะลอความเร็วแบบทั่วไปทำให้ผู้ขับรถได้รับผลกระทบและความเสียหาย แม้ผู้ขับจะชะลอด้วยความเร็วที่ต่ำก็ยังได้รับแรงสะท้อน อีกทั้งยังส่งผลเสียต่อระบบช่วงล่างของรถทำให้อายุการใช้งานของอุปกรณ์เหล่านี้สั้นลงและงานวิจัยของ **ทศวรรษ ผาเจริญ (2557)** ที่กล่าวว่า เนินชะลอความเร็วสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่และชะลอความเร็วของยานพาหนะลงได้ แต่การใช้เนินชะลอความเร็วที่ไม่มีมาตรฐานอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้

สรุปผลการทดลอง

การใช้เนินชะลอความเร็วรักษัรรถจะช่วยรักษาระบบช่วงล่างของรถได้ดีกว่าเนินชะลอความเร็วแบบทั่วไป อีกทั้งยังช่วยลดแรงสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นกับผู้ขับที่ผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถ และเนื่องจากแรงดลที่เกิดขึ้นสัมพันธ์กับความเร็วทำให้เมื่อขับผ่านเนินชะลอความเร็วรักษัรรถผู้ขับที่ต้องลดความเร็วลงจึงจะทำให้แรงสั่นสะเทือนลดลงเพราะคุณสมบัติของของไหลสามารถถ่ายเทเปลี่ยนรูปร่างได้ง่ายเมื่อมีแรงกดที่ช้าแต่ถ้ามีแรงกดที่เร็วเกินไปของไหลจะไม่เปลี่ยนรูปร่างและมีแรงต้านกลับไปที่แรงกด ดังนั้น เนินชะลอความเร็วรักษัรรถจึงมีความปลอดภัยและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการจราจรที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของทั้งตนเองและผู้อื่น